

Canadees Libramont

Rudolphdochter Quenelle erft titel van Jouce

Formaat en lengte. Van die twee eigenschappen zijn de Waalse koeien rijkelijk voorzien. Dat bleek ook dit jaar op de fokveedag in Libramont, waar Quenelle du Routeu van Robert Loozen uit Charneux de dagoverwinning opeiste.

Soms sneuvelen reputaties. Op de fokveedag in het Waalse Libramont overkwam het Rosi van Robert Loozen uit Charneux. De Skychiefdochter veroverde in 2002 het Belgisch kampioenschap bij de oudere koeien. In Libramont had ze duidelijk haar dag niet. Met haar lange frame en hoog aangehechte achteruier maakte Rosi indruk als altijd, maar toch oogde ze niet bijzonder levenslustig. Dat was voornamelijk te wijten aan de slepende tred waarmee ze zich door de ring bewoog. Nee, in de rubriek zesjarige koeien vormde ze geen serieuze bedreiging voor DB Bookie Claire 7 van Hubert Devroede-Degreve uit Soignies. Afgezien van een iets dikke voorknie stapte deze Bookiedochter even vlotter door de ring. Toch was het vooral haar fraai uitgediepte middenhand die Claire de rubrieksoverwinning bezorgde. In de finale moest Claire het onder meer opnemen tegen Storm-

dochter 4804 De Blier van Jacques Quiryen uit Amonines. Met haar open ribbenpartij en fijne vel vertoonde De Blier veel elegantie, maar het iets te vlakke kruis belette een verdere opmars.

Uit de rubriek met oudste koeien belandde Fiere de Bois Seigneur (v. Duregal) in de finale. De correct afgewerkte Duregaldochter van Eddy Pussemier uit Ophain-Bois-Seigneur was even eerder al gelauwerd met de uierprijs bij de oudere koeien, dankzij haar hoog aangehechte achteruier en fraaie uierbalans. Voor de titels plaatste scheidsrechter André Lambotte Bookiedochter Claire en de vijf keer gekalfde Fiere zij aan zij. Gelet op capaciteit was Claire de één jaar oudere Fiere de baas, maar vanwege de betere uier en haar vrijwel foutloze bouw pakte Fiere de eindoverwinning bij de senioren.

Groot en lang

Ook bij de jongere koeien beheersten dochters van Canadese stieren het keuringsbeeld. In de jongste klasse trok Alisha de Sainte Begge van Bernard en Dominique Declippeleir uit Coutisse al snel de aandacht. Vooral de afmetingen van de

Leducdochter sprongen in het oog: ze was veruit de grootste van het stel, de langste van haar klasse en voorzien van een goed kruis. Bovendien stapte ze vlot door de ring, slechts aan de goed opgehangen uier staken de lange spenen iets naar buiten. In de eindstrijd schoof Alisha onder meer de zwaar gebouwde LH Sonia (v. Wade) van Ferme Provinciale La Haye uit Theux aan de kant die in haar frame even balkvormig aandeed. De meeste concurrentie kreeg Alisha van de bijna vijfjarige Quenelle du Routeu (v. Rudolph), opnieuw een pupil van Robert Loozen. In de rubriek had de voorzichtig stappende Quenelle al afgerekend met de fraai typische en best geuierde Mandy (v. Futuna Star) van Didier Gustin Pesch uit Hauset. De twee finalisten Alisha en Quenelle pasten goed bij elkaar. Was Alisha al flink uit de kluiten gewassen, Rudolphdochter Quenelle was zo mogelijk nog groter en langer en toonde veel opstanding. Jurylid Lambotte koos uiteindelijk voor Quenelle, die hij ook het algemeen kampioenschap toekende. Robert Loozen keerde zo toch niet met lege handen huiswaarts.

Inge van Drie

Quenelle du Routeu (v. Rudolph), kampioene jeugd
Productie tweede lijst: 305 10.062 3,98 3,36

Fiere de Bois Seigneur (v. Duregal), kampioene senioren
Productie vierde lijst: 305 10.702 3,72 3,42

